

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Claudii Fleurii Abbatis Historia Ecclesiastica

Ab anno Christi 1595. usque ad annum 1600

Fleury, Claude

August. Vind. [u.a.], 1773

VD18 90118677

§. 52. Explicatio quinti Articuli de Perseverantia.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-67263](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-67263)

*Explicatio quinti Articuli de
Perseverantia.*

Arminiani septem Theses divulgabant, quæ ad explanandum quintum articulum pertinentes his verbis orant conceptæ *I. Perseverantia fidelium in fide non est effectus electionis, qua Deus singulares personas nulla obedientiæ conditione circumscriptas ad salutem elegisse dicitur.*

II. Perseverantia non est donum Dei proprie dictum, fidelibus scilicet infusum, & morte Christi partum, sed præceptum, & conditio moralis novi fœderis, quam Deus inter multas possibles præscripsit, & ante peremptoriam electionem ad peccatorum remissionem in homine requirit: quamque homo habitu fidei, & obedientiæ per crebros credendi, & obediendi actus acquisito, facile præstare potest: accedente autem interno Spiritus sancti solatio, etiam præstare vult, ac plerumque præstat.

III. Stante auxilii divini promptitudine, & gratiæ sufficientis præsentia, positisque illis omnibus, quæ ad perseverandum necessaria, & sufficientia sunt, quæque Deus ad fidem conservandam vult adhibere, imo etiam posito in ipsa voluntate fidei habitu, manet tamen in ipsa hominis potestate vel perseverare, vel non perseverare.

Sæcul. XVI.

A.C. 1600.

IV. Quotiescunque vere fideles operæ carnis enormia committunt, toties veram fidem totaliter amittunt. Non solum autem possunt in atrociam, & conscientiam directæ vastantia scelera, atque adeo in ipsum peccatum ad mortem, & in Spiritum sanctum incidere, sed etiam in iis perseverare, ac mori, consequenter a fide justificante, gratia, & salute totaliter, & finaliter exidere, multisque id vere fidelibus, ac regnitis evenit, & etiamnum non raro evenit.

V. Nullus vere fidelis, ac regeneratus in hac vita de perseverantia, ac proinde de sua salute certus esse potest absque speciali revelatione.

VI. Tantum abest, ut doctrina de certitudine perseverantiæ, ac salutis ad solidam fidelium consolationem, & conscientiarum pacem in hac vita sit necessaria, ut e contrario natura, atque indole sua veræ pietati, ac toti Religioni sit perniciofa, inserviatque generandæ, ac fovendæ carnali securitati.

VII, Fides προσωριον, id est temporarium, est fides vera, totalis, & justificans, nec differt specie a vera fide ad finem durante.

§. LIII.

Altera Hagiensis collatio.

Weisman.

Hist. Eccles.

Sæc. XVII.

p. 1292.

Cum hæ Theses inter utramque factionem hæud levem animorum content-